

Alte Drucke

Leichpredigt/ || Bey der Christlichen || Begräbniß der Erbarn vnnd Ehrenthu=||gendsamen Frawen/ Marthae/ Des Ehrenvehsten || vnd Wolweysen Herrn ...

Selnecker, Nikolaus

Leipzig, 1588

VD16 ZV 31061

RECTOR ACADEMIAE LIPSENSIS.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-148294

RECTOR ACADEMIAE LIPSENSIS.

Memoratur Poetae cuiusdam Comici responsum, qui cum senex agere ab alio visus incedere, rogatusque quid ageret fuisset, dixit: κατὰ χρόνον κατὰ θυμὸν καὶ, id est, per ocium paulatim morior. Egregia certe & perpetuis literarum monumentis digna oratio, quae declarat, quanta cum animi tranquillitate homo ille senectutem, qua urgebatur, eiusdemque incommoda, quae sentiebat multa & varia, pertulerit, eam procul dubio ob causam, quod Philosophorum instructus praeeptionibus, ista existimauerit naturae quadam necessitate & ordine, quo de nemo quicquam quaeri debeat, vniuersa accidere, quae paulo post vel omni per mortem amisso sensu, vel vita etiam recuperata beatiore & feliciore, finem suum sint sortitura. Cuius quidem rei cogitatio, vaga adhuc & dubia, si decrepitaetatis hominem, eumque Ethnicum, ita potuit reddere fortem atque animosum, ut mortem iam iam aduentantem, quasi ludicrum quid, hilari vultu, & nihil praese tristitiae ferente, exciperet. Quid tandem animi nobis Christianis esse debet, cum vel aetatis ingrauescentis infirmitate, vel alijs vitae calamitatibus, aut morbis, aut ipsa etiam morte affligimur, quae omnia ex immota doctrinae diuinitus traditae veritate, in ipso etiam corporis interitu, verissimum esse scimus perfectionis, gloriae & beatitudinis nostrae initium? Certe attendere nos decet non ad mala ista momentanea, quae tristestem quodammodo nobis in praesentia speciem exhibent, sed potius ad futurae felicitatis bona illa sempiterna ac perpetua,

petua, vbi τὸ φθαρτὸν τὸ ἐνδύσειαι ἀφθαρσίᾳ, καὶ τὸ θνήσκον τὸ ἐνδύσειαι ἀθανασίᾳ. Hac omni autem de re cum quæ scire Christianæ religionis hominem æquum est, ex verbi diuini oraculis piè quocq; didicisset fideliterq; tenuisset Matrona, dum viueret, pietatis omnisq; honestatis amantiſs. ac studiſsima, *Martha*, viri prudentiſſimi Dn. *Donati Bادهorni*, in Misenensis quondam Ciuitatis Repub. Senatoris, Prætorisq; vrbani, &c. relicta vidua, vt alias vitæ suæ, quas in annum vsq; LXXV. experta est, miseras vniuersas, ita & senectutis ad extremum molestias tantorum bonorum spe tulit superauitq; feliciter. Maritum, qui cum amantiſs. & coniunctiſſimè vixerat, filiosq; octo nec non filias quatuor procreauerat, tum propria, tum totius etiam familiæ, præsertim fratris, viri Magnifici, dignitatis & honorum amplitudine Clariss. atq; Excellentiss. Domini D. *LEONHARDI BADEHORN*I, Iuridicæ apud nos Facultatis Senioris, & curiæ Ducalis Assessoris digniss. (à cuius obitu beatissimo annus iam & mensis effluxit vnus) virtute eminentem ingenti cum dolore & luctu amisit, iunctis etiam filiis in infantia duobus: Edocuitq; ipsam ex numero annorum contracta imbecillitas, fidem denegandam non esse ei, quod Democritus scripsit: τῆς ἀσκήσεως τὸ σῶμα τῶ, συνηθέστερον καὶ φρενέες, καὶ ἐν ταῖς πράγμασι πάντα ἀμειλιχύνονται. Quæ quidem animi & corporis affectiones multò fuissent Matronæ defunctæ grauiiores & intolerabiliiores, nisi solatiij cuiusdam loco vidisset filios partim opt. art. Baccalaureos & Magistros, tum in Scholis tum Rebuspub. operari & industria sua quàm plurimis magna cum laude inservientes, partim alijs præcipuorum honorum dignitatibus perfunctos. Quibus accessit etiam hoc, quòd filias omnes literatis hominibus, virtute, doctrina & humanitate præstantibus, & quidem artium ingenuarum & Philosophiæ Magis

Magistris, vnico solū genero excepto, in matrimonium collocauerit, qui Illustris. Principibus, Ducibus Saxon. & Electoribus. &c. D Dn. nostris clementis. vel in Scholis Illustribus docendo ac profitendo, vel Secretariorum mus- nus in Scabinorum collegijs exercendo, alijsq; modis plu- rimorum negocia publicē priuatimq; vtiliter tractando, o- peram suam nusquam non vehementer probarunt, nullum humanitatis & benevolentiae officium erga sui, id est, nostri ordinis homines pratermittentes: quo nomine quiduis de- bere nos ipsis, libentissimē fatemur. Quia verō petītum a nobis est, vt funeris huius deductionem nostra quoq; co- honestaremus praesentia, volumus ac iubemus, vt qui no- strae Iurisdictioni subiecti sunt, postea *Hora III. Ve- spertina*, finitis precibus serotinis, in Platea, quae a Diuitijs nomen habet, iuxta aedes Generi defunctae, Dn. M. Chris- tophori Nösselij, frequentes conueniant, & nos, cum effe- retur funus, honorificē suo loco & ordine sequantur. Erit hoc laudatiss. familiae, de nobis omnibus optimē meritae, pergratum, Et nos quod partium erit nostrarum ea in re, ita vt humanitatis ratio postulat, exequemur. Pro- positum Die 3. Mens. Augusti, An- no L X X X V I I I.

A 3

1. Co-